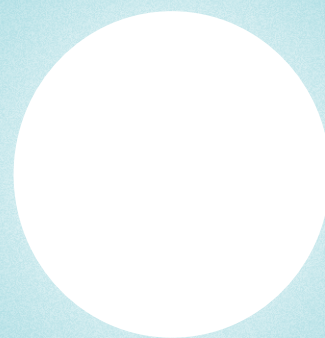

God. 2016./XLVI.

Br. 2/181

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevnaka – Split, Lovret

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevnika – Split, Lovret

God. 2016./XLVI.

Br. 2/181

Sadržaj

Riječ uredništva	3
Riječ provincijalne predstojnice	4

IZ GENERALATA

Predmet: Najava Redovitog vrhovnog kapitula 2017.	5
Predmet: Nova provincijalna uprava Provincije sv. Petra i Pavla.....	6
Predmet: Nova provincijalna uprava Provincije Bezgrešnog Srca Marijina, Austrija.....	7

IZ PROVINCIJALATA

Sa sjednica Provincijalne uprave	8
Obavijesti.....	9

ZBIVANJA I OSVRTI

70. obljetnica redovništva s. Serafike Balajić.....	11
Nagrada Županije s. Dariji	13
Govorili su nam i mi smo ih vidjeli	14
Ja tražim Njega - On traži mene.....	14

Žele me imati ovdje, ali se osjećam kao ptica u krletki, moje srce je onkraj mora	15
Milosrdan je i milostiv Gospodin	16
Svibanjski događaji u DV Jordanovac.....	17
Do danas život bez briga, od sutra torba puna knjiga	18
Izlet na Etno farmu Mirnovec.....	18
Škola je jedna velika lađa, što plovi morem mudrosti i znanja.....	19
Mama, volim te!.....	20
Zadrani u Sinju	21
Svibanjski događaji u DV Jordanovac.....	21
Pčelice na rastanku	22
Susret djelatnika DV Jordanovac.....	23
Ima jedna mala Gospa Marija.....	23
Međuprovincijski susret odgojiteljica.....	24
Susret za odgajatelje redovničkih zajednica u Buškom blatu	25

JEKA IZ AFRIKE

Mala katedrala u Nyantendeu.....	26
Dom daleko od doma	27

PRONICATI DUBLJE

Čuli ste da je rečeno... ali ja vam kažem (Mt 5, 21-22)	28
---	----

NAŠI POKOJNICI

Sestra naše Družbe	31
Rodbina sestara.....	31

Riječ uredništva

Posljednjim brojem *Odjeka* tiho je odjeknuo pozdrav s. M. Petre Vučemilo, dugogodišnje urednice našega provincijskoga glasila. Osjetit će *Odjeci* da je nema, a osjetit ćemo i mi kojima je sada povjereno uredništvo. Tek kad se prijeđe put od prve do zadnje stranice, prvih poticanja, traženja i molbi da se sve što nam je darovano u vremenu stavi na papir, preko iskustva prihvaćene suradnje kao i odbijanja iste, pa do odgovornog promišljanja, odlučivanja i uređivanja - tek tada počinjemo donekle razumijevati kako su se *Odjeci* ustrajno *rađali* kroz protekla desetljeća. Promatračima izvana činilo se “bezbolno”, no ipak nije bilo tako.

Nakon obilježene svetkovine Presvetoga Srca Isusova, izlazi i ovaj, još jedan broj u nizu. Obnovljen *novim ruhom* i ostajući vjeran dosadašnjim rubrikama, otvara i jednu novu, naslovljenu *Pronicati dublje*. Pozivamo sve vas, drage sestre, na doprinos promišljanjem iz svakodnevnoga života i djelovanja. Nadamo se da svaka od nas prepoznaje važnost vlastitog apostolata i njegovu vrijednost za povijesnu baštinu naše provincije. Doprinosimo zajedno, kako bi *Odjeci* ostali svojevrsna “referentna građa” i pouzdan izvor informacija iz života naših zajednica.

Vrijeme u kojemu živimo često nas stavlja u situacije u kojima je zaista lako previdjeti dobro. I u zajednici, i u Crkvi, i u obitelji, i na radnom mjestu, i u svijetu općenito. Dovoljno je razloga za posustati i odustati od dobra i pripremiti prostor umoru, stagniranju. Ali nismo na to pozvane! Pozvane smo, kao što smo tijekom protekle školske godine kroz odgojno-formativne sastanke produbljivale, biti *proroci Riječi*, *nositi Božji zagrljaj*, *riječ utjehe*, *odražavati Boga koji zrači majčinskom strepnjom*; *biti u nemiru traženja i svjedočenja lica Božjega* te uvijek imati na umu da su *zajedništvo i sestrinstvo – prvo i najuvjerljivije evanđelje*.

Vaše sestre iz Uredništva

Riječ provincijalne predstojnice

Drage sestre!

Pred nama je vrijeme godišnjih odmora koje, nakon zahtjevnosti poslova tijekom radne godine, sigurno priželjkujemo. Ljeto je prilika da se odmaknemo od uobičajenih djelatnosti. Nerijetko nekamo odlazimo, opuštamo se u dobrom okruženju, radujemo se ljepoti sunca, blagodati mora... Kako bismo se odmornije vratile u svoju svakodnevicu, a vjerujem da smo toga svjesne, potrebno nam je posegnuti za sadržajima koji obogaćuju i odmaraju. Trebamo znati zastati, napraviti odmak od svakodnevnih briga i zadataka. To i nije uvijek lako. Često se nađemo u okruženju osoba koje nekamo jure, bez plana i cilja. Tuže se zbog nedostatka vremena i sve što rade, čine površno. Priznajmo da smo i same nekada u takvom stanju. U danima otuđenja od sebe i(li) Oca, kao mlađi sin iz evanđeoske zgrade, doprinosimo stvaranju i podržavanju bespotrebnih konflikta, rastu napetosti i umnažanju međusobnog

A kad se vratimo u naše zajednice, odmoredne i raspoložive, živimo međusobnu velikodušnost i susretljivost; činimo, koliko je do nas, da nam zajednice i obitelji budu više mjesta radosnog života i susreta, a manje mjesta otuđenja i izbjegavanja.

nerazumijevanja. Druga je krajnost, od koje isto tako nismo pošteđene, povlačenje u osamljenost, sebičnost odmora koji se organizira bez Boga i ljudi, i to ne samo u vrijeme godišnjega odmora. Nerijetko je tako postignut „lažni“ mir, onaj koji duboko razara i osobe i odnose.

Drage sestre, osmislimo svoj odmor na način da ne bježimo u osamljenost nego u osamu, gdje ćemo jasnije čuti Božji glas i istančati sluh za potrebe i blizinu bližnjega. Organizirajmo darovano vrijeme kao kvalitetnu obnovu duha i tijela, čvrsto se držeći svoga Središta. Papa Benedikt XVI. lijepo naglašava: Svakoj je osobi potrebno neko "središte" vlastitoga života, izvor istine i dobrote iz kojega može zahvatiti u različitim životnim situacijama i u teškoćama svagdašnjice. Svatko od nas, kad zastane u tišini, ima potrebu da osjeti ne samo otkucaje vlastitoga srca, nego, još dublje, otkucaje pouzdane prisutnosti, spoznatljive osjetilima vjere, a ipak mnogo stvarnije: prisutnosti Krista, srca svijeta. Zato svoj zasluženi godišnji odmor provedimo uprisutnjujući Gospodina, odgovarajući na njegov poziv da dođemo k njemu i u njemu odmorimo umorno srce i dušu.

Božji blagoslov neka prožima vrijeme koje ćemo provesti u odmoru i poćinku. Neka u nama zaživi duh zajedništva i istinskih susreta, napose sa sestrama. A kad se vratimo u naše zajednice, odmoredne i raspoložive, živimo međusobnu velikodušnost i susretljivost; činimo, koliko je do nas, da nam zajednice i obitelji budu više mjesta radosnog života i susreta, a manje mjesta otuđenja i izbjegavanja. Zagledane u Presveto Srce Isusovo primjenjujmo njegovu velikodušnost i otvorenost srca za svakoga.

Ovim mislima, svim sestrama i čitateljima Odjeka, želim ugodan odmor.

s. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica

O Svetkovini Presvetog Srca Isusova, Split 2016.

IZ GENERALATA

Prot. n. 2057/2016.

Grottaferrata, 11. travnja 2016.

*Provincijalnim upravama
i svim sestrama Družbe*

Predmet: Najava Redovitog vrhovnog kapitula 2017.

Drage sestre!

Na početku ove godine zatražile smo od provincijalnih uprava prijedloge s obzirom na temu, mjesto i vrijeme slavljenja Redovitog vrhovnog kapitula.

Na temelju pristiglih prijedloga i razmišljanja Vrhovne uprave odlučile smo da se XV. vrhovni kapitul slavi **od 3. do 20. srpnja 2017. godine.**

Pri odabiru mjesta uzele smo u obzir želju većine provincija i Rimske regije te će se Kapitul održati **u Asizu**, gradu svetog Franje i svete Klare, u duhovnom centru „Barbara Micarelli“ sestara franjevki misionarki Djeteta Isusa, Via Patrono d'Italia 5, Sveta Marija Anđeoska. Temu kapitula priopćit ćemo vam naknadno.

Otvorena srca, zajedno, hodimo prema našem predstojećem Redovitom vrhovnom kapitolu i molimo Duha Svetoga da nas prati te da nas učini sposobnima raspoznavati volju Božju, ono što je dobro i Bogu milo (usp. Rim 12,2).

Sestrinski vas pozdravljam: Gospodin vam dao svoj mir!

s. M. Klara Šimunović, *vrhovna predstojnica*

Prot. n. 2067/2016.

Grottaferrata, 5. svibnja 2016.

*Provincijalnim upravama
i svim sestrama Družbe*

Predmet: Nova provincijalna uprava Provincije sv. Petra i Pavla

Drage sestre!

Na Redovitom provincijalnom kapitulu održanom od 22. do 25 travnja 2016. godine u provincijalnoj kući u Trsatu, dana 25. travnja izabrana je nova provincijalna uprava Provincije sv. Petra i Pavla:

- s. M. Andrej Kete, provincijalna predstojnica,
- s. M. Valentina Rupnik, provincijalna zamjenica,
- s. M. Sutana Masten, provincijalna savjetnica,
- s. M. Lucija Mavrič, provincijalna savjetnica,
- s. M. Dominika Ferjančič, provincijalna savjetnica.

Na sjednici održanoj 3. svibnja 2016. godine, sukladno kan. 625 § 3 Zakonika kanonskog prava, Vrhovna uprava je potvrdila novu provincijalnu upravu.

Novoizabrane članice provincijalne uprave i sve sestre tršćanske provincije preporučujemo u vaše molitve.

Mir vam i dobro!

s. M. Klara Šimunović, *vrhovna predstojnica*

Prot. n. 2081/2016.

Grottaferatta, 31. svibnja 2016.

*Provincijalnim upravama i
svim sestrama Družbe*

Predmet: Nova provincijalna uprava Provincije Bezgrešnog Srca Marijina, Austrija

Drage sestre!

Na Redovitom provincijalnom kapitulu održanom od 26. do 28. svibnja 2016. godine u provincijalnoj kući u Klagenfurtu, dana 28. svibnja izabrana je nova provincijalna uprava Provincije Bezgrešnog Srca Marijina:

s. M. Abrozija Potočnik, provincijalna predstojnica,

s. M. Regina Tolmajer, provincijalna zamjenica,

s. M. Karmela Kelih, provincijalna savjetnica.

Na sjednici održanoj 31. svibnja 2016. godine, sukladno kan. 625 § 3 Zakonika kanonskog prava, Vrhovna uprava je potvrdila novu provincijalnu upravu.

Novoizabrane članice provincijalne uprave i sve sestre austrijske provincije preporučujemo u vaše molitve.

Mir vam i dobro!

s. M. Klara Šimunović, *vrhovna predstojnica*

IZ PROVINCIJALATA

Sa sjednica Provincijalne uprave

Provincijalna uprava održala je tri sjednice: 21. ožujka, 2. i 28. svibnja 2016. godine. Na sjednicama su imenovane sestre za pojedine službe, razmotreni su pristigli dopisi i molbe te tekuća pitanja.

Imenovanja. Provincijalnom tajnicom imenovana je s. Karolina Bašić, a provincijalnom ekonomom s. Senka Jenjić.

S. Karolina Bašić i nadalje ostaje odgojiteljicom novakinja i postulantkinja. S. Željka Čeko imenovana je odgojiteljicom sestara s privremenim zavjetima, a s. Lidija Bernardica Matijević odgojiteljicom kandidatkinja.

Povjerenici sestara u DR Kongu ističe trogodišnji mandat. Sestrama u Misiji upućen je dopis kojim se traže njihovi prijedlozi za imenovanje povjerenice.

Molbe. Razmotrene su i pozitivno riješene molbe s. Mirjane Puljiz i s. Dragice Karlić za obnovu zavjeta.

Prihvaćena je i Vrhovnoj upravi prosljeđena molba s. Marie Louise Masika Kavuke za razrješenje privremenih zavjeta.

Razmotrena je i pozitivno riješena molba s. Marije Petre Vučemilo za korištenje *subotnje godine* koju počinje koristiti 1. lipnja.

Na temelju tromjesečnog života s našim sestrama u DR Kongu, suglasnosti Provincijalne uprave provincije Svete Obitelji u Mostaru i mišljenja naših sestara u Misiji, prihvaćena je molba s. Adriane Galić za misijsko djelovanje u DR Kongu.

Razmotrena je molba s. Marine Mičić za razrješenje od doživotnih zavjeta. Molba je prosljeđena Vrhovnoj upravi.

Imenovano je Povjerenstvo za izradu Provincijskoga plana. Članice povjerenstva su: s. Magdalena Višić (odgovorna), s. Natanaela Radinović, s. Marta Škorić i s. Helena Rašić.

Imenovano je uredništvo Odjeka: s. Diana Dolić (glavna urednica), s. Karolina Bašić, s. Natanaela Radinović i s. Mirjana Puljiz. Uredništvo će ujedno koordinirati i ažurirati mrežne stranice Provincije.

Redovnički jubileji i polaganje doživotnih zavjeta. Odlučeno je da ovogodišnja proslava redovničkih jubileja sestara i polaganje doživotnih zavjeta bude 10. rujna u Splitu, na Lovretu.

s. Karolina Bašić, *provinc. tajnica*

Obavijesti

Obnova zavjeta

Dana 23. ožujka u samostanskoj kapeli u Zadru, s. Mirjana Puljiz i s. Dragica Karlić obnovile su zavjete. Zavjete je primila s. Andrea Nazlić, provincijalna predstojnica.

Statut Provincije

Preveden je na francuski jezik i tiskan Statut Provincije za sestre u DR Kongu.

Osobna nagrada

S. Darija Bota je 14. travnja na svečanoj sjednici Županijske skupštine dobila osobnu nagradu za doprinos društvenoj zajednici u promicanju humanih vrednota među mladima.

Međuprovincijski susreti

Dana 2. travnja 2016. u Splitu na Lovretu je održan susret odgojiteljica i provincijalnih predstojnica triju provincija hrvatskoga govornoga područja na kojemu su dogovoreni zajednički susreti za početni i trajni odgoj.

Dana 7. svibnja, u organizaciji *Sekcije za medicinsku i socijalnu službu* provincijskog Vijeća za apostolat, upriličena je jednodnevna duhovna obnova i izlet za sestre koje rade u njezi i skrbi bolesnih. Susret se odvijao u benediktinskom samostanu Ćokovac, na otoku Pašmanu. Sudjelovalo je 15 sestara, od kojih su četiri sestre Mostarske provincije.

Nova kapela

Dana 7. svibnja blagoslovljena je sestrinska kapela u Nyantende, izgrađena donacijom,

a prema želji darovateljice kapela je posvećena Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica

U organizaciji HKVRPP 21. i 22. travnja u Karmelu sv. Ilije na Zidinama održan je susret odgojitelja i odgojiteljica na temu *Protagonisti i dinamike odgojnog procesa u početnoj formaciji mladih redovnika i redovnica*. Predavač je bio prof. dr. Mihály Szentmártoni, isusovac. Na susretu je sudjelovala naša s. Lidija Bernardica Matijević, odgojiteljica kandidatkinja.

Izlaganje s. Danijele Kovačević

U organizaciji Katehetskog ureda Zadarske nadbiskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje (Split), održan je u subotu, 23. travnja 2016., u sjemeništu *Zmajević* u Zadru, stručni skup vjeroučitelja: *Evandjelje milosrđa u nastavi vjeronauka*.

Uz ostale predavače na skupu je izlagala i naša s. Danijela Kovačević na temu: *Uloga kognitivnih činitelja u predviđanju opraštanja*.

Susret za juniorke

U organizaciji HKVRPP, dana 21. i 22. svibnja, u *Kući susreta Tabor* u Samoboru održan je seminar za sestre s privremenim zavjetima. Seminar je predvodio fra Ivan Matić na temu *Milosrdan je i milostiv Gospodin*. Sudjelovale su i sve četiri naše juniorke.

Vijeće franjevačkih zajednica

*Vijeće franjevačkih zajednica u Hrvatskoj i BiH održano je 27. svibnja u samostanu sestara franjevki od Bezgrješne u Šibeniku. Na sjednici na kojoj je izabrano novo vodstvo, sudjelovala je i naša provincijalna predstojnica s. Andrea Nazlić. Između ostaloga s. Andrea je izabrana za članicu Upravnog vijeća *Franjevačkog instituta za kulturu mira*, s. Judita Čovo je i nadalje članica Povjerenstva za duhovnost, a s. Nedjeljka Milanović-Litre za Zlatnu harfu.*

Proslava jubileja i doživotni zavjeti

Proslava jubileja i doživotni zavjeti bit će 10. rujna 2016. godine na Lovretu. Pripravu za doživotne zavjete s. Mirjana Puljiz imati će sa sestrama Bosansko-hrvatske i Mostarske provincije. Priprava počinje 3. srpnja u Bugojnu. Duhovna obnova za jubilantkinje odvijat će se u Arbanasima od 2. do 7. rujna. Hodočašće u Asiz odgođeno je za slijedeću godinu te će stopama sv. Franje hodočastiti tri generacije zlatnih jubilantkinja.

Spomen franjevačkih obljetnica

U organizaciji VFZ-a u Hrvatskoj i BiH u franjevačkom samostanu sv. Križa u Zagrebu, dana 16. i 17. rujna 2016. obilježit će se spomen na 800 godina Porcijunkulskog oprosta i 500 godina diobe prvoga franjevačkog reda. Organizatori tog dvodnevnog susreta preporučuju sudjelovanje šire franjevačke javnosti, posebno mlađih članova na kojima leži budućnost. Program proslave dobit će svaka naša zajednica.

Seminar za kućne predstojnice

Prema dogovoru na sastanku odgojiteljica i provincijalnih predstojnica oživljava se nekadašnja praksa zajedničkog održavanja seminara za kućne predstojnice triju provincija hrvatskog govornog područja. Prvi seminar bit će u Bugojnu od 28. do 30. listopada ove godine, pod vodstvom fra Krunoslava Kolarica.

s. Karolina Bašić, *provinc. tajnica*

ZBIVANJA I OSVRTI

70. obljetnica redovništva s. Serafike Balajić

S. Serafika, krsnim imenom Kata, rođena je 5. rujna 1927. godine u brojnoj obitelji, od oca Duje i majke Ane. Sve do Katinog odlaska u samostan, obitelj je živjela s obitelji strica, tako da ih je jedno vrijeme zajedno živjelo dvadeset i četvero. Kršćanski život bio je neodvojiv od svakidašnjega. Nedjeljom i blagdanom redovito se išlo na misu, obavljala se pobožnost prvih petaka, a u vrijeme korizme pobožnost križnoga puta. Svake večeri obitelj se okupljala na zajedničku molitvu krunice. Ne čudi stoga što su iz takvog kršćanskog ozračja nikla duhovna zvanja: četiri sestre su pristupile našoj redovničkoj zajednici.

„Nisam sebe vidjela nigdje nego u samostanu“, izjavila je s. Serafika na pitanje o pozivu. Htjela je ići u samostan sestara milosrdnica, jer joj se bijela koprena više sviđala od crne. Osim toga, kod njih je završila 4. razred te I. i II. viši razred (današnji 5. i 6.) pučke škole, a s. Terezija Skuhalo, razrednica, ostala joj je u posebno lijepoj uspomeni. Međutim, ukućanima se to nije svidjelo te su kod izbora reda negodovali. Radije su htjeli da se pridruži franjevkama, gdje su već bile dvije starije sestre, s. Ignacija i s. Dionizija.

S. Serafika je stupila u kandidaturu za vrijeme Drugoga svjetskoga rata, uoči Velike Gospe 1944. godine. Neposredno nakon dolaska u samostan, poslana je u franjevački samostan u Makarsku.

Putovanje u Makarsku pamti kao nezaboravno. Putovala je lađom sa s. Janjom Nazor. Prvi put je vidjela more i odmah njime plovila. Za vrijeme plovidbe valovi su bili tako veliki da se lađa ljuljala, što je ulijevalo strah te je u franjevački samostan stigla posve iscrpljena. U takvom raspoloženju ih je dočekaao *dobri* otac Antić koji ih je odmah ispovjedio i pričestio. Rad u samostanu je za Katu bio veliki izazov. Naime, kod kuće nije morala obavljati teže, pogotovo poljske radove, jer je bilo dovoljno starijih koji su brinuli o njima. U franjevačkom samostanu pomagala je s. Barbari na vrtu. Zahtjevnost toga posla ostala joj je u sjećanju jer se sve zalijevalo ručno, noseći teške kante pune vode.

U Makarskoj je s. Serafika kao kandidatkinja bila godinu i pol dana. Vratila se u Split na Lovret za ulazak u postulaturu koja je započela 15. veljače 1946. Iste godine na Veliku Gospu, zajedno sa s. Đemom Bikić i s. Vjerom Prcela, *ulazi* u novicijat. Poslije novicijata opet je bila godinu dana u Makarskoj, pa dvije godine u Splitu na Dobrome obavljajući domaćinske poslove. Na Dobrome je čak godinu dana sama vodila kuhinjske poslove i kroz to vrijeme je polagala sedmi i osmi razred osnovne škole. Ispite je s lakoćom svladavala, što je zapazio jedan nastavnik koji je bio povezan sa sestrama na Lovretu, pa je predložio da tako sposobnu osobu svakako pošalju dalje u školu.

Godine 1951. s. Serafika je premještena na Lovret, gdje pomaže u kuhinji i polaže gimnazijski program. U spremanju nekih ispita pomagao joj je svećenik Miroslav Matijaca. Zatim je završila Višu pedagošku, smjer Matematika-Kemija i kroz to vrijeme bila oslobođena

domaćinskih poslova. Godine 1961. poslana je u Knin, gdje je kao laborantica radila u Kninskoj bolnici. Posao laborantice jako joj se sviđao i teško ga napušta 1967. kada na poziv s. Terezije Vidan, vrhovne predstojnice, odlazi u Split za odgojiteljicu kandidatkinja. Kandidatkinja je tada bilo puno – do pedeset. Neke su bile na Lovretu, a veći dio po svećeničkim kućama.

U službi odgojiteljice s. Serafika je bila do 1969. godine, kada je imenovana provincijalnom predstojnicom. Naime, s. Serafika je posljednja provincijalka koju je imenovala Vrhovna uprava, u ovom slučaju na pismene prijedloge sestara iz Provincije (sestre su trebale poslati imena triju sestara koje predlažu za tu službu).

Tijekom svog mandata s. Serafika je, zajedno s provincijalnom upravom, napravila nekoliko značajnih poteza. Iz svećeničkih kuća je povukla sve kandidatkinje na Lovret. Socijalno i zdravstveno je osigurala sestre u Njemačkoj i u Domovini, što nije išlo jednostavno. Neki gvardijani su teško prihvaćali novonastale promjene, a neki su ipak uvidjeli potrebu istih. Uvedeno je centralno grijanje na Lovretu i nabavljene su orgulje, kupljena je kuća u Zadru, u ulici V. Lisinskog 28b, koja je bila nedovršena pa ju se dalje izgrađivalo i kupljena je kuća u Kaštel Lukšiću.

Za vrijeme mandata s. Serafike otvorena je misija u Zairu, današnja DR Kongo, a zajedno sa s. Josephinom Tominac, vrhovnom predstojnicom, godine 1974. otpratila je u Luhwinju prve misionarke: s. Romanu Baković i s. Eriku Dadić.

Na prijedlog s. Serafike u program *Nadbiskupske gimnazije – odjel za redovnice*, uvedeno je više teoloških predmeta kako bi sestre, nakon završene gimnazije, bile sposobne barem u osnovnim školama predavati vjeronauk, što je prihvaćeno. Sestre je slala na studij i više škole: na Katehetski institut i Institut za crkvenu glazbu.

Po završetku službe provincijalne predstojnice, premještena je u Kaštel Lukšić, gdje ostaje jednu godinu kao kućna predstojnica (1975.-1976.), zatim službu predstojnice nastavlja u Segetu (1976.-1981.). U obje podružnice djelovala je u dječjem vrtiću. Godine 1981. imenovana je provincijalnom ekonomom te je premještena na Lovret. Službu ekonomice obavlja kroz dva šestogodišta i vrlo umješno upravlja sestrinskim materijalnim dobrima. Tako je kroz to vrijeme dograđena kuća na Lovretu i obnovljen cijeli podrum stare kuće, preuređena kapela s korom, te su učinjeni mnogi drugi pothvati. Djelatnici koje je s. Serafika tada pronašla i dan-danas su naši vjerni suradnici, što govori o njezinoj dobroj procjeni suradnika.

Godine 1993. s. Serafika je poslana u Zagreb u Istarsku odakle se ubrzo sa sestrama preseljava u novosagrađenu kuću na Jordanovcu, gdje je obavljala službu vratarice i kao vozačica bila na usluzi zajednici. Na Lovret se vratila 2003. godine.

S. Serafika voli čitati, što joj uvelike ispunja dane. Molitva joj pomaže da se predaje u ruke Gospodinove i strpljivo, koliko je moguće, podnosi mnoge bolesti što i nije uvijek lako.

s. Karolina Bašić

Nagrada Županije s. Dariji

Split, 14. travnja 2016.

U amfiteatru Medicinskog fakulteta u Splitu održana je 14. travnja, u prigodi Dana Splitsko-dalmatinske županije, sjednica na kojoj su dodijeljene tradicionalne županijske nagrade za 2015. godinu: tri nagrade za životno djelo, pet godišnjih osobnih i pet skupnih nagrada.

Između ostalih laureata bila je naša s. Darija Bota kojoj je tom prigodom uručena osobna nagrada „za doprinos društvenoj zajednici za rad s mladima“. Ovom svečanom činu nazočila je i u ime zajednice s. Dariji čestitala s. Ivana Džimbeg, kućna predstojnica.

S. Darija, kao vjeroučiteljica u MIOC-u u Splitu, inicirala je 1992. osnivanje udruge mladih *Isus je put* koju do danas vodi. Kao što je, između ostaloga, i u izvješću na dodjeli nagrade pročitano, udruga okuplja mlade iz svih srednjih škola Županije i studente i ima niz sekcija koje promiču različite oblike djelovanja: karitativnog, ekološkog, dramskog, tehničkog i glazbenog. S. Darija je tijekom protekla dva desetljeća potakla i organizirala brojne aktivnosti svih sekcija, a u putovanja i hodočašća u zemlji i inozemstvu bilo je uključeno više od pet tisuća mladih.

U predstavljanju rada s. Darije s mladima istaknuta je njezina zauzetost, briga i ljubav prema mladima te načelo i motivacija koja ju je u radu vodila, što je potvrđeno i njezinim riječima: „Potrebno je raditi s mladima i ulagati u mlade. Tako ćemo ih najbolje očuvati od raznih poroka i hedonizma, koji vrebaju njihove mladenačke živote. Oni su naša nada i naša budućnost, na nama je da ih što kvalitetnije pripremimo za život, a oni će nastaviti gdje smo mi stali“.

Dugogodišnji rad s mladima moguće je bilo održati jedino nadnaravnom snagom i pomoću Božjom. Tu je upravo tajna snage zajedništva ove zajednice mladih koji su svoja nadahnuća i podršku kroz brojne generacije nalazili i danas nalaze okupljajući se redovito svakog četvrtka navečer na molitveno-kreativnim susretima. Uz strpljivost i upornost s. Darije da mladi ustraju na započetom *Isusovu putu*, poticaje i motivaciju zajednica je dobivala molitvom i podrškom sestara, kao i od brojnih svećenika i uglednih hrvatskih intelektualaca kroz čija su osobna iskustva i svjedočenje mladi mogli prepoznavati i usmjeravati svoj osobni životni put.

U nastajanju, mukotrpnom osamostaljenju i jačanju naše Domovine, udruga *Isus je put* pronijela je hrvatsku zastavu širom svijeta i s ponosom predstavljala Hrvatsku na svim internacionalnim susretima mladih s Papom, na tezeovskim susretima, te na drugim brojnim susretima u organizaciji Crkve: u Domovini, u raznim europskim zemljama kao i na drugim kontinentima. Susreti mladog čovjeka s drugim i drugačijim, s različitim kulturama i svjetonazorima, otvara mu vidike i obzorja za više, bolje, za univerzalno, beskrajno - za Boga u kojemu su sva stvorenja JEDNO!

Prepoznatljivost vrijednosti ulaganja u mlade na ovakav način i javno priznanje za uloženi trud, zasigurno je poticaj za daljnji rad s mladima koji se u današnjem kaotičnom svijetu bore s raznim izazovima i mnoštvom loših ponuda. Dao Bog da nađu Isusov put i na njemu ustraju!

s. Mirja Tabak

Govorili su nam i mi smo ih vidjeli

Ćokovac, 7. svibnja 2016.

Na blagdan zaštitnika našega grada, ostavile smo naše lijepe ulice, možda naše slijepice ulice, i pošle jednim drugim putem. I, zamislite čuda! Kako to obično sveci rade, pred sam kraj putovanja, sv. Duje nas dočeka na otoku Pašmanu. Hvala mu! Umio nam je obraz.

Sestre koje služe u medicinskim i socijalnim ustanovama pošle su u benediktinski samostan na Ćokovcu naći malo vremena, radosti - za Boga, za drugoga, za sebe. A jedan od preduvjeta radosti je *ne biti sam*, kako nam je šapnuo brat Damjan. Bilo bi to hrabro iskustvo: sada i bez prestanka tražiti, slušati, čuti Boga dok nam govori, gledajući njegovo lice. Tako bi nam u pamet i srce dolazilo sve što Bog čini za nas, kako nas liječi svojim ranama, a mi bismo onda trebale svojim ranama liječiti rane onih koje Isus stavi na naš put. Patnja traži milosrđe, a milosrđe često mučeništvo. Tako je to! Najčešće se liječimo samo patnjom i nikako drugačije. Isus je jedini lijek!

Duh Sveti, bogat i *pun šarenih boja i oblika*, reći će nam onda što i kako govoriti, kako ostati radostan, dat će da raste sve što je u nama klijalo. Tako u homiliji posvjedoči otac Jeronim. Mi mu vjerujemo da bi se u zajednice iz kojih smo došle trebale vratiti bogatije i radosnije, kako bismo nalazile puninu radosti u Isusu.

Hvala četvorici *radosnoj* od naših šarenih srdaca!

s. Rahela Tojčić

Ja tražim Njega - On traži mene

Ja tražim Njega - On traži mene, sažetak je meditacije kojom smo započele poslijepodnevnu duhovnu obnovu na kojoj je na Lovretu 14. svibnja, uoči Pedesetnice, sudjelovalo 18 žena. Dobro je govoriti o Bogu, a još je bolje otvoriti se djelovanju Njegova Duha. Iskustvo Boga je snažnije od svake riječi o Bogu. Zato je potrebno zastati, ulaziti u svoju dubinu, oslušujući sebe i Riječ Njegovu kako odzvanja u nama, što izaziva u nama, na što nas poziva... To smo pokušale razmišljajući nad biblijskim čitanjima Pedesetnice, ili bolje rečeno, puštajući da nam čitanja govore o nama samima i o Bogu.

Tako smo se družile s Riječju, izmijenile svoje dojmove o Njoj prepoznavajući koja je sve čudesna djela Bog izveo u pojedinim životnim situacijama. Obogaćene međusobnim iskustvima, uputile smo Bogu molitve hvale i zahvale te prošnje da nas snaga Njegova Duha ispunja i preobražava kako bi bile nositeljice Njegova mira.

s. Karolina Bašić

Žele me imati ovdje, ali se osjećam kao ptica u krletki, moje srce je onkraj mora

Tijelo sv. Leopolda Bogdana Mandića, zaštitnika Godine Milosrđa,
u Zagrebu, 13.-18. travnja 2016.

Otkuda ona narodna *Treća sreća* ili *Bog treći put pomaže* nije mi nakana raščlanjivati, ali se na svojevrsan način potvrdila u događaju čašćenja, od propadljivosti čudesno očuvanoga, tijela svetoga Leopolda Bogdana Mandića koje je u prigodi jubileja Božanskoga milosrđa doneseno iz Italije u Domovinu.

Možda je moj prvi pokušaj bio promašen zbog suviška znatiželje, tj. manjka prave želje da Sveca tražim za zagovornika u ionako nejasnom popisu različitih potreba. Obeshrabrila me i zatečena, mimo svih mojih očekivanja, duga rijeka ljudi koja je u kasni večernji sat tekla posve sporo iz pokrajnje ulice nadomak župskoj crkvi Svetog Leopolda u zagrebačkoj Dubravi. Kad sam k tomu vidjela da se taj usporeni špalir, od po petoro pa i više u redu, pred samom crkvom pretvorio u more načičkanih glava, pala je odluka: „Idemo kući“.

Upornost i pročišćenija želja za molitvom na sasvim izbistrenu nakanu vukla me prema drugom pokušaju. Tako ja i moja prijateljica dođosmo u zamalo osvit zore, oko 4 sata. Mislile smo prispjeti na molitveno bdijenje. Ali... vrata poljubismo. Dobro, ne baš doslovno - umjesto cjelova bio mi je dovoljan dodir kao vanjski čin vjere i zamišljaj relikvijara s druge strane i preporuka Leopoldu da nam vrata otvori i mjesto molitve pripravi. U tom činu prinijeh Svecu i molitvu kojoj nikakva vrata ne mogu zapriječiti put. I čuo je, barem mi tako pokazalo tu istu večer.

Tek nam u trećem pokušaju bi dano iskazati mu štovanje, što zbog sretnije okolnost, što zbog upornosti, što zbog jasne i jedincate nakane, što zbog... Nije da nemam tumačenje, ali neka ga u skrovitosti moga srca i vašem naslućivanju.

I drugu večer pred izloženim se tijelom izmjenjivao veliki broj vjernika, ali ovaj put priličnom brzinom. Organizacija je i usmjeravanje redara, uglavnom mladih, bilo besprijekorno. Nošene rijekom ljudi, kao bez reda a itekako uređenoj i hodočasnički dostojanstvenoj, našle smo se vrlo brzo usred crkve. Unatoč zadanoj cirkularnosti uspjele smo, dozvolom redara framaša, naći mjesto na kojim smo planirale stajati u sabranosti. No, skoro u isti čas dva su sjedeća mjesta našla nas. I to u prezbiteriju. Na maloj udaljenosti od tijela onoga komu smo se još jutros zarana preporučile za mjesto. Zanimljivo! Prepustile smo se ozračju Duha i poticajima molitve i pjesme. Motrismo otajstvo, očima vjere. Razmatrasmo milosnost

Božjega djela učinjenoga (po) svetom Leopoldu, za njegova života i po smrti; milosrđe Božje koje nas zahvaća i u prolaznosti i u vječnosti - oslobođenosti krletke prostora i vremena.

Dugo je Leopold, po našoj mjeri vremena, čeknuo i čekao da dođe k svojim: *Molite Blaženu Gosposdaricu da mi isprosi milost, da pošto završim svoje poslanje u Padovi, mogu ponijeti svoje bijedne kosti do svog roda za dobro njihovih duša! Žele me imati ovdje, ali ... moje srce je onkraj mora.*

U duhu zavjeta aktivno nam je čekati plodove molitve za dobro duša, plodove uzdahe koje upravismo Bogu po zagovoru našega svetoga zemljaka čiji ćemo sugrađani biti onkraj prolaznosti.

s. Natanaela Radinović

Milosrdan je i milostiv Gospodin

Susret sestara s privremenim zavjetima – Samobor, 20.-21. svibnja 2016.

U organizaciji HKVRPP-a, dana 20. i 21. svibnja 2016., održan je godišnji susret sestara s privremenim zavjetima svih redovničkih zajednica u Hrvatskoj. Iz naše provincije sudjelovale su s. Mirjana Puljiz, s. Dragica Karlič, s. Marina Fuštar i s. Marija Matanović. Susret je održan u kući Tabor u Samoboru, a voditelj je bio fra Ivan Matić. Tema, kako je i prikladno za ovu godinu bila je: *Milosrdan je i milostiv Gospodin.*

Tabor je prvenstveno kuća susreta, kuća u kojoj se događa susret: susret čovjeka sa samim sobom, sa svime što jest, ponajprije sa svim što je u njegovoj nutrini, te u konačnici, što i jest cilj, događa se susret čovjeka i Boga. Mi ljudi imamo sklonost izbrisati sve što nas podsjeća na našu slabost, želimo da to nestane, ali dok se u nama ne dogodi Božja milost, naše slabosti će se uvijek vraćati i podsjećati nas na naše prijestupe i grijehe koje smo zahvaljujući njima počinili.

Cijelu svoju stvarnost o sebi nosimo od svog začeca. Postoje stvari koje su utisnute u našu podsvijest, a kojih nismo svjesni i koje na svoj način utječu na naše postupke, oblikovale su naš karakter tako da se često ni nama samima ne dopada kako zbog tog karaktera činimo ono što u biti ne želimo. Stvarnost oko nas je nesavršena, možemo li joj se othrvati da bi bili milosrdni najprije prema sebi samima kako bismo mogli biti i nositi milosrđe drugima? Sve što dajemo i nosimo drugima to nije naše. Mi nemamo što dati od sebe, Bog je onaj koji daje, koji govori, koji iscjeljuje. Evandjelja nam otkrivaju kako se postaje novi čovjek, kako se umire sebi, te kako se umirući sebi u nama rađa Krist.

Gledati nam je svoj život Božjim očima. Kakve su to Božje oči, kakav je to pogled kojim me gleda, kojim gleda sav moj život, moju prošlost, sadašnjost, budućnost, sve ono što jesam? Kakva sam u tim očima, što vidi kad me gleda...?

S ovim pitanjima vratili smo se našim zajednicama, u svakodnevnicu. Nosimo ih u srcu i prebirimo u pameti, u vjeri da milosrdan je i milostiv Gospodin.

s. Dragica Karlič

Svibanjski događaji u DV Jordanovac

Dječji vrtić je mjesto za koje već unaprijed možemo predvidjeti što će se događati. Pa i ako je tako, želimo s vama podijeliti doživljaje koji se vežu uz našu vrtićku zajednicu i događaje koji su obilježili mjesec svibanj na jordanovačkom brijegu.

Proslava Majčinog dana

Na terasi grupe „Lopoči“ 6. svibnja 2016. u poslijepodnevnim satima, u prisutnosti većega broja djece i njihovih roditelja, djedova i baka kao i prijatelja našeg vrtića, obilježili smo *Majčin dan*. Dan je to koji posvećujemo dragim, plemenitim i samozatajnim bićima koje su s Božjom milosti prihvatile dar majčinstva i podarile nam život. Na poseban način zahvaljujemo i *Nebeskoj majci* u kojoj imamo primjer zaštitnice i zagovornice, posrednicu nepresušnog izvora Božjeg milosrđa prema svakomu čovjeku. Sa zahvalnošću se toga dana spominjemo i naše drage Domovine; molimo, kako pjeva pjesma, *za jednu zemlju, malenu k'o sjenu, u srcima Hrvata dragu, omiljenu*.

Prigodni program osmislila je i s djecom, koja su se pokazala odlična i odlučna, pripremila s. Helena. Tijekom programa izmjenjivale su se pjesme, recitacije, gluma, riječi zahvale... Voditeljica programa, odgojiteljica Ines, spontanim je najavama pozivala djecu koja su s nestrpljenjem očekivala svoj nastup. Ma, ne samo djeca, nego i njihovi roditelji, ali i tete.

Poslije službenog dijela programa uslijedilo je već uobičajeno druženje uz igru, kavu i kolač do kasnih poslijepodnevnih sati.

Pedagoška radionica

Dana 12. svibnja 2016., za roditelje je organizirana pedagoška radionica *Kakve poruke šaljemo djeci*, koju je osmislila i predvodila Brankica Blažević, pedagoginja vrtića. *Poruka* dobrodošlice poslana je svima, a uglavnom su se odazvale mame koje su izrazile zadovoljstvo što im je omogućeno da kroz radionicu mogu na kvalitetan i stručan način razgovarati o porukama koje svakodnevno šalju djeci, ali i o porukama koje dobivaju od djece.

U moru informacija, propagandnog materijala i različitih medijskih sadržaja, od kojih ne možemo izuzeti ni djecu, dobro je zastati i posvijestiti prioritete i ono ključno u određenom razvojnom periodu djeteta. Posebno se raspravljalo o autoritetu u odgoju djeteta.

Zaključno smo se složili da je najvažnija poruka, *poruka poslana s ljubavlju*, te da je ona nepogrešivi put prema svakom čovjeku, posebno prema djetetu. Predviđeno vrijeme radionice pokazalo se prekratkim s obzirom na brojna pitanja i želju roditelja za izmjenom iskustva. Upravo je zbog toga predloženo da se susret s istom ili sličnom temom ostvari u što skorijem terminu.

Drago nam je da smo roditelje uspjele zainteresirati i pobuditi njihovu želju da dobrim sadržajima koje im želimo i planiramo ponuditi. Bilo bi dobro da do tada, djeca sa svojim roditeljima, kao i svi mi međusobno, nastojmo u zahvalnosti prepoznavati, primati i slati poruke ljubavi i uvažavanja.

s. Sanja Stojić

Do danas život bez briga, od sutra torba puna knjiga

U jutarnjim satima, 16. svibnja, u točno dogovoreno vrijeme, naših osamnaest ovogodišnjih predškolaca (troje ih je nedostajalo!), sa s. Sanjom, ravnateljicom vrtića, i s. Helenom, njihovom voditeljicom, posjetili su *Osnovnu školu Jordanovac* koja će, smještena u neposrednoj blizini vrtića, većini predškolaca na jesen osigurati mjesto u školskim klupama.

Srdačna i topla dobrodošlica prvašića i njihove učiteljice Vlaste, kratki prigodni program i darovi za buduće školarce, oduševili su *jordanovačke* mališane. No još više ih je razveselilo i oduševilo što su među prvašićima prepoznali draga lica svojih prijatelja. Svi oni, za godinu zreliji i odrasliji. Iskustvom prvog razreda bogatiji, jutros su ih u jednom novom i drugačijem ambijentu dočekali i ohrabрили za skori, novi početak. Tijekom susreta, u mislima se prisjetih vremena kad su sva ova djeca tek došla u naš vrtić, u svoj drugi dom, u kojem su u naručju teta tražili utjehu i oslonac, a sada stoje na pragu novog razdoblja koje će usmjeriti njihove živote.

Učiteljica Vlasta nam je i pri ovom susretu “odala” priznanje rekavši s ponosom kako su djeca iz vrtića uvijek prepoznatljiva po primjerenom odgoju, radnim navikama, disciplini i kršćanskim vrijednostima koje se očituju kroz svaku školsku aktivnost.

Ohrabrene ovim priznanjem, zahvaljujemo dobrom Bogu koji nas ni u zahtjevnim trenucima ovog poslanja ne ostavlja same, već ustrajno svojom milošću štiti i prati blagoslivljajući naše djelovanje. Božjom dobrotom, neka i nadalje svako povjereno nam dijete uz našu suradnju raste u *mudrosti i milosti!*

s. Helena Rašić, voditeljica predškolaca

Izlet na Etno farmu Mirnovec

Pedagoška godina bliži se kraju, a s njom i vrtićke aktivnosti. Završetkom vrtićkog razdoblja već tradicionalno, prema vlastitom odabiru, predškolce vodimo na izlet. *Etno farma Mirnovec*, bila je ove godine naše odredište. Osamnaest predškolaca u pratnji dviju odgojiteljica, Ruže i s. Helene, uputilo se busom, 24. svibnja, prema samoborskom ravnom polju i *Etno farmi Mirovec*. Vesela atmosfera i izletničko raspoloženje djece dominirali su vožnjom. Pri dolasku nas je dočekaо gospodin Danijel Banić, ujedno i naš vodič za vrijeme boravka na farmi. Topla i srdačna dobrodošlica, uz fine domaće kolače i sok, djecu je brzo “udomačila”, pa su se osjećali kao kod kuće. Domaćin, kao iskusni voditelj ali i izvrstan pedagog djece, usporavao je njihov ritam, provodeći ih kroz stare kuće u kakvima su nekada živjele naše bake i prabake. Stari kućanski inventar, danas u većini krajeva već zaboravljen, na ovoj farmi oživljuje i stvara jednu novu i drugačiju priču života i običaja prije nas.

Zainteresiranost djece bila je velika, tako da su sve htjeli vidjeti, čuti, dotaknuti i, naravno: isprobati. U svojoj radoznalosti i znatiželji neki od njih su se pokazali i potvrdili kao vrsni “peglači”, vješti glačanju rublja starinskim glačalom. Bilo je, naravno i domaćih životinja! Uostalom: kakva bi to bila farma a da na njoj nema životinja?! Nahranili smo i ribice u

obližnjem jezeru. Jahali smo i "dragali" konje, što u dječjem svijetu sigurno zauzima posebno mjesto.

Gospodin Danijel se pobrinuo i pripremio za nas i druga društvena iznenađenja: od starih tradicionalnih igara, do igara na spravama. Vrhunac iznenađenja bila je upriličena viteška igra *alka* kojoj se zbilja nismo nadali, ali smo se bez negodovanja upustili u popularnu avanturu. Neki dečki pokazali su se pravim viteškim alkarima. Ne znam jesu li po srijedi sinjski korijeni ili nešto drugo, no oni su svojim kopljima svaki put pogodili "u sridu". Vrijeme ručka bilo nam je manje bitno, jer sve ono što nam se nudilo odvlačilo je naše misli o potrebi za hranom, ali domaćin nije zaboravio ni ručak: kao osnovnu životnu potrebu trebalo ju je zadovoljiti. Uživajući u domaćoj hrani, djeca su već nestrpljivo iščekivala nova iznenađenja. Bijeli papir i bojice upućivali su na crtanje. Na prijedlog vodiča da nacrtaju svoje dojmove s farme, djeca su se hitro primila posla. Radovi koji odišu dječjom iskrenošću i vedrinom i samog su gospodina Danijela iznenadili. Svaki je rad uzeo od djeteta, pomno ga promatrao diveći se, i onda, pokazujući svima svaki pojedini rad, obećao od njihovih umjetničkih djela napraviti izložbu. Ponosno na trud, rezultate i dobivene pohvale, svako dijete je na svoj rad stavilo potpis kako ne bi bilo zabune na postavci izložbe.

Kroz odgoj uvijek nastojimo da djeca usvoje i lijepo, primjereno ponašanje i premda na kraju vrtićkog razdoblja nema službenog "testiranja" usvojenog, na *Etno farmi Mirnovec* kao da je bio ispit svega što su usvojili za vrijeme boravka u našem katoličkom vrtiću na Jordanovcu. Potvrdila su svoju izvrsnost i očigledno puno toga usvojila, jer su bila zapažena te svojim primjerenim ponašanjem, znatiželjom i zainteresiranošću, privukli pozornost svih članova ove farme. Tako su, između ostalog, s kuharom izmijenili iskustva oko hrane, a tetama koje su nas posluživale i uvijek nam bile na raspolaganju, ponudili *make-up tretman*. Drage gospođe, pune razumijevanja i brige za djecu, prepustile su se u ruke djevojčica koje su svoj posao zalački odradile! Izgleda da i djeca već u ovoj dobi razumiju kako se dobro dobrim vraća.

Poziv na okupljanje i povratak u vrtić kao da nije dopirao do djece. Nitko nije htio poći, a činilo se kao da ni domaćini ne žele da ih napustimo. Rješenje su pronašla djeca: obećala su ponovni dolazak, zahvalila na svemu priređenom i doživljenom i nebrojeno puta naglasila koliko im je bilo lijepo.

Bio je to nezaboravan dan, u netaknutoj prirodi, na jedinstvenoj *etno farmi*, s *originalnim* Domaćinom! Veselimo se što skorijem povratku i "reprizi" susreta - na ovaj ili onaj način!

s. Helena Rašić

Škola je jedna velika lađa, što plovi morem mudrosti i znanja

Generacija predškolaca DV Jordanovac zaključila je u srijedu, 1. lipnja, jedno važno razdoblje djetinjstva. Dok se nedaleko od njih, u centru Zagreba, odvijao masovni prosvjed u znak podrške cjelovitoj kurikularnoj reformi, oni su se, još neopterećeni reformama, oprostili od vrtićkih dana. Kroz samo jedan popodnevni program, prožet pjesmom, recitacijom i glumom, dali su presjek naučenog. U nazočnosti svojih roditelja, djedova i baka, kao i svojih

odgojiteljica, potvrdili su sposobnost *igre do znanja*. Nisu skrivali važnost dana kojega će pamtiti povijest djetinjstva. A nismo zapazili ni njihov strah pred školom - lađom na koju će se uskoro ukrcati. Naprotiv! Svojim nastupom su potvrdili spremnost za novu i drugačiju plovidbu *morem mudrosti i znanja*.

Na kraju programa s. Sanja Stojić, ravnateljica, uručila je svakom djetetu *diplomu vrtičkog obrazovanja*, te je *promocijom* završen službeni dio programa. U neslužbenom dijelu glavnu ulogu su, kao i do sada, odigrale vrijedne mame pobrinuvši se za uvijek ukusne i slatke kolačiće.

s. Helena Rašić

Mama, volim te!

U našoj samostanskoj dvorani u Arbanasima, 19. svibnja 2016., obilježili smo Majčin dan pod geslom *Mama, volim te!*

Tata Tomislav Tadić, voditelj programa, pozvao je prisutne da svojim ponašanjem omoguće djeci da budu središte pozornosti, kako bi svojim nastupom mogli potvrditi trud i ljubav koju su uložili pripremajući se za ovaj dan. Potaknuo nas je da isključimo kamere, a otvorimo srce, te „zagarantirao“ da će nas osvojiti „njihova umjetnost“. Tako je i bilo.

Djeca su na sebi svojstven način i s puno truda pokazali najprije svojim mamama koliko ih vole, te izrazili zahvalnost za nesebičnu ljubav, brigu i toplinu kojima ih majke svakodnevno u izobilju obdaruju. Zajedno sa svojim odgajateljicama izrekli su zahvalnost i našoj Nebeskoj majci i majci Domovini. Recitacijama, pjesmama, glumom i plesom darovali su nam sat vremena radosti i veselja. Nitko nas ne može kao dijete razveseliti i ispuniti! Oni nam još puno, puno toga mogu dati.

Nakon službenog dijela programa, druženje se nastavilo uz kolače za koje su se i u ovoj prigodi pobrinule vrijedne mame.

Neka sve nas dobri Bog, po zagovoru naše Nebeske majke, čuva i blagoslovi! Hvala vama draga djeco, hvala tetama koje su s puno strpljenja i ljubavi pripremale ovaj program. Dakako, zahvalnost dugujemo i iskazujemo mamama, očevima, bakama, djedovima i svima koji su našli vremena za ovo druženje s djecom.

S. Mirjana Puljiz

Zadrani u Sinju

Izlet roditelja, djece i djelatnika - 28. svibnja 2016.

U subotu, 28. svibnja, točno u 7:30 h, *veseli putnici* autobusa Puntamika lina, predvođeni vozačem Ivanom, krenuli su s autobusnog kolodvora u Zadru prema Sinju.

Pri dolasku na odredište, najprije smo posjetili svetište Čudotvorne Gospe Sinjske, gdje nam je fra Petar Klapež, gvardijan Svetišta, uputio dobrodošlicu, upoznao nas s poviješću Svetišta te zajedno s nama slavio misu. Poslije mise rado smo pogledali i muzej koji se nalazi uz crkvu.

Put nas je dalje vodio prema *Muzeju Sinjske alke*. Stalna postava muzeja koja doseže najviše muzejske standarde, tehnološke i prezentacijske, te stručnost i ljubaznost kustosa sve su ostavili „bez riječi“. Svi smo, i roditelji i djeca i odgojitelji, bili oduševljeni, a najviše dječaci koji su poželjeli saznati više o viteškim borbama.

Ranč *Mustang*, smješten u Glavicama, bio je zadnja predviđena destinacija toga dana i ono čemu su se djeca najviše radovala i od čega su najviše očekivala. Očekivanja su se u svemu opravdala: mogućnost i iskustvo jahanja, zajedničko druženje i igra potrajali su do popodnevni sati kad smo su uputili natrag u Zadar, sa željom za što skorijim povratkom.

Nataša Mance i s. Miranda Mačina, *odgojiteljice*

Svibanjski događaji u DV Jordanovac

Mjesec svibanj u vrtiću je uvijek nekako poseban. To je mjesec kada se najviše umorimo ali smo i najsretniji. Mjesec posvećen Blaženoj Djevici Mariji i mjesec kada obilježavamo dan naših majka.

I ove godine smo priredili našim dragim roditeljima, a posebno majkama, priredbu punu pjesme, plesa i recitacija. Našao se u njoj i igrokaz te molitva *Očenaš* na afričkom jeziku, zatim pjesme i recitacije posvećene Mariji, nebeskoj zaštitnici svih nas. Priredba je održana 17. svibnja u pastoralnom centru u Kaštel Lukšiću. Čestitamo našoj djeci koja su zaista bila vrijedna i koja su dala najbolje od sebe. Hvala i našim roditeljima koji su nas podržali i pomogli u organizaciji.

Posjet Solarisu

Dana 18. svibnja posjetili smo Solaris nedaleko od Šibenika. Najprije smo bili gusari, provozali se gusarskim brodom starim 100 godina. Zatim smo vlakićem obišli naselje i zaustavili se na igralištu da se poigramo i okrijepimo. Nakon toga obišli smo farmu *Happy Horse*, gdje smo imali priliku ne samo uživati u razgledavanju domaćih životinja, nego i jahati konja i ponija. Tome smo dodali razne igre kao skakanje u vreći, povlačenje konopa,

nogomet i drugo. Na samom povratku osvježili smo se sladoledom i sretno se vratili svojim kućama.

Ivana Bralić i s. Lucija Bilokapić, *odgojiteljice*

Pčelice na rastanku

Dana 1. lipnja u 19 sati u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Kaštel Lukšiću, predškolci dječjeg vrtića Jordanovac - podružnica Pčelica u Kaštel Lukšiću, euharistijskim slavljem koje je predvodio župnik don Stipan Šurlin, oprostili su se od bezbrižne igre i teta iz vrtića. Svojim anđeoskim glasovima, djeca su uzveličala sv. misu kojoj su prisustvovali brojni župljani, te roditelji, bake i djedovi djece. Don Stipan je na vrlo zanimljiv način približio djeci evanđelje.

Nakon euharistijskog slavlja slijedila su dva programa. U prvom su nastupili predškolci, sedam djevojčica i sedam dječaka, koji su uspješno završili "Program cjelovitog odgoja i obrazovanja, djece predškolske dobi" u kojem je poseban naglasak stavljen na program vjerskog odgoja koji je specifikum našeg vrtića. Oni su spremni za polazak u prvi razred osnovne škole. Program je bio ispunjen pjesmom i recitacijama.

Nakon ovog kratkog ali slatkog programa slijedio je „engleski“ program. Voditeljica „engleza“, „teacher“ Tihana Laštre je recitacijama i pjesmama popraćenim pokretima obogatila program i ugodno iznenadile prisutne znanjem i sposobnostima djece.

Mala vatrogasna olimpijada

Dana 2. lipnja u 17 sati u sportskom centru *Jure Bakotić* u Kaštel Gomilici, održana je 7. *Mala vatrogasna olimpijada* dječjih vrtića grada Kaštela. To je već tradicionalna manifestacija kojoj se jednako raduju djeca kao i roditelji i odgojiteljice. Na ovogodišnjoj olimpijadi sudjelovalo je preko 200 djece predškolske dobi podijeljenih u 28 ekipa. Ekipe se natječu u igrama spretnosti i brzine, a sadrže elemente vježbi odraslih vatrogasaca.

Prvotni cilj vatrogasne olimpijade je da se djeca druže, upoznaju, učvrste prijateljske odnose, zabave, razvijaju tjelesne sposobnosti, te jačaju svijest međusobne solidarnosti s drugom djecom predškolskih ustanova s područja grada Kaštela.

I ove godine naš vrtić je osvojio prvo mjesto! Bilo je to veliko uzbuđenje ne samo za djecu, nego i za roditelje i tete. Na drugom mjestu je *DV Blagovijest* iz Kaštel Starog kojeg vode sestre milosrdnice, a na trećem *DV Višnjica*, također iz Kaštel Starog.

Djeca iz našeg vrtića, njih sedmero u ekipi, uglavnom su bili predškolci, kojima je to ujedno i posljednji dan vrtića. Vjerujemo da će ga pamtiti po pobjedi koja je samo jedna kap u moru svega što su prošli i naučili u našem vrtiću. Želimo im i daljnje pobjede stihovima klape Campi: „Ako srcem svoj put dubiš i mali korak velik bit će, di si zasta, nov se budiš, jer pobjednik iz tebe kliče: do pobjede, do pobjede...“

s. Lucija Bilokapić

Susret djelatnika DV Jordanovac

Ovogodišnji susret djelatnika triju podružnica DV Jordanovac organiziran je od 3.-5. lipnja 2016. u benediktinskom samostanu na brdu Ćokovcu (Pašman). Sa željom da zahvalimo Bogu za sve milosti u protekloj pedagoškoj godini, odlučili smo se za duhovni susret s braćom benediktincima.

U petak, 3. lipnja, u popodnevnom satima uputile smo se za Zadar, u samostan naših sestara franjevki u Arbanasima, u sklopu kojega djeluje i podružnica dječjeg vrtića Jordanovac. Odlasku na Ćokovac prethodio je susret s dragim kolegicama koje su nas dočekale u Zadru.

Domaćin, brat Damjan, srdačno nas je dočekaio i upoznao s bogatom poviješću samostana i sa skromnim načinom života benediktinaca. Zajedničkim euharistijskim slavljem započeli smo duhovnu obnovu, nakon kojega je slijedilo predavanje brata Damjana koje nam se posebno dojmilo. Oslanjajući se na odgojnim ulogama sv. Franje i sv. Benedikta, o odgoju i različitim situacijama s kojima se kao odgojitelji svakodnevno susrećemo u radu s djecom, govorio je sadržajno i jednostavno. Služeći se primjerima iz prakse i navodeći deset savjeta za ispravno odgojno djelovanje, sve prisutne potaknuo je u dinamičnu diskusiju razmjene osobnoga iskustva. Podsjetio nas je da prema djeci trebamo postupati s jednakom ljubavlju, govoriti im istinu, uvijek odgovoriti na njihove upite, biti stalno u njihovoj blizini. Posvijestio nam je da se ne smijemo prepirati pred njima, niti dijete kažnjavati u prisutnosti ostalih. Međusobna iskrenost i postojanost naših raspoloženja, te usmjerenost na *dobro* u djeci, a ne na njihovo ponašanje, *rađat će plod u ustrajnosti*.

Obnovljena duha vraćamo se sa Ćokovca na kojemu benediktinski samostan „*stražari stoljećima u molitvi i radu, bogat pogledom i strpljenjem*“. Poučio i nas bogatstvu pogleda na dobro i strpljenju u svemu što nam se povjerava.

Svjetlana Ružić, *pripravnica*

Ima jedna mala Gospa Marija

Dana 30. travnja ove godine, u dvorani *Saalbauu* (Fechenheim), naša hrvatska zajednica u Frankfurtu proslavila je *Majčin dan*.

Program kojega je animirao fra Ivan Ćikara, započeo je molitvom i nastavio se kroz glazbene točke, recitacije i ples. Djeca i mladi, kao glavni pokretači svega što se te večeri kroz riječ, pjesmu i pokret pripremila majkama na dar, bili su jedinstveni, originalni i brižno pripremljeni za nastup.

Prigodni program zaključen je nastupom dječjeg zbora i scenskim prikazom *Pjesma srca* koji je, uz neizostavne glazbene točke, osmislila i s djecom pripremila s. Pavlimira Šimunović.

Prisutnim majkama te su večeri darovane ruže, kao mali znak zahvalnosti za neprocjenjivu vrijednost *majke*: jedinstvenog bića koje, surađujući u Božjem spasiteljskom naumu, dariva *život* i brižno bdiše nad njim.

Obilježavajući majčin dan, sigurno smo svi, uprisutnjujući svoju majku, mogli s ponosom i sa zahvalnošću s Matošem ponoviti: *Ima jedna mala gospa Marija, što sve mi draža biva što je starija. Jer ona me je prvog trudno rodila, za ručicu me slabu prva vodila. Prva me na ovom svijetu volila, prva se za mene Bogu molila. Kupala me suzom, Bog joj platio, anđeo joj suzom suzu vratio.*

Nakon službenog dijela programa, za ugodan ostatak večeri i druženje uz kolače i piće, pobrinula se grupa *Upitnik*.

s. Pavlimira Šimunović

Međuprovincijski susret odgojiteljica

U subotu, 2. travnja, na Lovretu je održan 38. susret odgojiteljica svih triju hrvatskih provincija s njihovim provincijalnim predstojnicama. Odgojiteljice su izvijestile o brojčanom stanju te susretima u prošloj godini koja je protekla u ozračju obilježavanja *godine posvećenog života*.

Svaka odgojiteljica izvijestila je o potrebama i specifičnostima za određeno odgojno razdoblje. Primijećen je lagani porast zainteresiranih djevojaka za duhovna zvanja, što bi obuhvaćalo rad s njima prije ulaznja u kandidaturu. U ostalim odgojnim razdobljima treba posvetiti pažnju prihvaćanju osobe kakva ona jest, ali s naglaskom na što boljem

upoznavanju karizme vlastite zajednice, što je vrlo težak i dugotrajan zadatak. To se odnosi posebno na odnos prema dnevnom redu zajednice, suživotu prema sestrama i ispravnom shvaćanju korištenja materijalnih sredstava.

Donesen je program rada koji obuhvaća sva odgojna razdoblja: kandidaturu, postulaturu, novicijat, juniorat i trajni odgoj. Međuprovincijska suradnja potrebna je za zajedničko življenje karizme naše Družbe, kao i za osobno obogaćivanje redovničkog života svake sestre.

Povodom ovogodišnje proslave hrvatskog sveca Leopolda Bogdana Mandića, poslijepodnevni dio susreta sestre su provele u kratkom izletu u svetište Zakućac, rodno mjesto obitelji Mandić. Na putu prema svetištu, posjetile su i kapelicu sv. Jure, tradicionalno hodočasničko mjesto Poljičana sa kojeg se pruža pogled na kanjon rijeke Cetine i zaleđe grada Omiša. Kratku povijest nekadašnje Poljičke republike te izbor poljičkih pučkih knezova iznijela je s. Milka Čotić. Obilaskom svetišta, molitvom i šetnjom završen je ovogodišnji susret odgojiteljica i provincijalki triju hrvatskih provincija.

s. Lidija Bernardica Matijević, *odgojiteljica kandidatkinja*

Susret za odgajateljce redovničkih zajednica u Buškom blatu

Ovogodišnji susret svih odgajatelja redovničkih zajednica održan je 22.-23. travnja u karmelićanskom samostanu u Buškom blatu. Susret je predvodio Mihály Szentmártoni DI pod naslovom Protagonisti i dinamika odgojnog procesa u početnoj formaciji mladih redovnika i redovnica.

Na početku redovničkog odgojnog procesa potrebno je prije svega upoznati povijest osobe koju odgajamo, što nosi sa sobom, ima li obiteljskih trauma ili nekih drugih poteškoća koje nam mogu predstavljati ozbiljnu prepreku u daljnjem odgoju. Predavač je naglasio važnost duhovnog vodstva i same uloge duhovnika ili ispovjednika. Sve je veći broj tzv. zrelih zvanja, te je osobito važno razlistati sve stranice osobne prošlosti u vidu životne ispovijedi te okrenuti novu stranicu u životu. Ako je osobna povijest na ispravan način riješena, osoba više nema potrebe vraćati se *na staro*. Priprema za polaganje zavjeta obuhvaća osobnu zrelost i odgovornost. To je jedini put u slobodno opredjeljenje za posvećeni život.

U radionici je obrađen *Upitnik čuvstvene zrelosti* i *Upitnik povjerenja prema vlastitoj zajednici*. Vrlo je važno u početnom odgoju osobi naglasiti važnost osobnog ostvarenja, jer je samo zadovoljna osoba na korist sebi i zajednici. To se događa preko četiri stupa odgoja: rad, molitva, prijateljstvo i slobodno vrijeme. Sva 4 stupa moraju biti ispunjena. Na plenumu se razgovaralo o pitanjima koji se odnose na razliku odgoja nekada i danas, težinu samog odgoja uvjetovanom vrlo brzim društvenim promjenama i nedostatkom pravih svjetonazorskih primjera. Odgajatelji se susreću s površnom duhovnošću i nezrelošću kandidata koji uđu u samostan. Unatoč zahtjevnosti života u samostanu, uočava se potreba mladih za duhovnim zvanjima.

Tema početnog odgoja za odgajateljce izuzetno je važna, opsežna i zahtjevna. Također su od velike potrebe susreti na kojima odgajatelji imaju prilike izmijeniti iskustva rada sa svojim odgajanicima. Na kraju susreta sudionici su imali priliku preložiti predavače i okvirne teme za slijedeće susrete.

s. Lidija Bernardica Matijević

JEKA IZ AFRIKE

Mala katedrala u Nyantendeu

Blagoslov kapele, 7. svibnja 2016.

Nyantende je po redu nastanka naša druga misijska postaja u DR Kongo. Na poziv tadašnjeg biskupa Mulindwe i braće franjevaca koji su vodili župu, zajednicu smo otvorile 1. ožujka 1988. godine. S obzirom da u kući koja je prvotno bila namijenjena za djelatnike bolnice nije bila predviđena kapela, mi smo po dolasku prilagodile jednu sobicu za samostansku kapelu.

Položaj Nyantende za nas je od samog početka veoma važan. Naime, nalazi se u blizini grada Bukavuu te sestre, koje su dolazile iz Luhwinje u Bukavu, više nisu trebale tražiti drugdje prenoćište, kao ni naši gosti. Soba nam je nedostajalo, a kapela je bila premala da primi na molitvu sve prolaznike. Nažalost, i mira nam je nedostajalo. Zbog ratnih neprilika i nesigurnosti morale smo 1997. godine napustiti to drago mjesto i našu kuću. Unatoč iseljenosti uspjele smo svakodnevnim dolaskom iz Bukavua, punih deset godina, obavljati apostolat u župi, bolnici i školi. Tko može izbrojiti sate i sate vožnje, zastoje u blatu, u prometu ili iza prevrnuta kamiona, kasne dolaske kući...?! Bog sam je davao snage i zdravlja te smo izdržale.

Bogu hvala, smirivanje situacije doprinijelo je da smo se 8. rujna 2007. vratile u Nyantende i nastanile u kući. Tada je u nama opet oživjela stara želja i potreba za primjerenom kapelom. A Božja providnost, osvjedočile smo se nebrojeno puta, uvijek, pa tako i u ovoj potrebi, nađe način kako da dođe do nas. Zbog milosti koje primamo osjećamo duboko u svom

srcu potrebu slavljenja Gospodina zbog dobrote koju nam iskazuje preko brojnih dobročinitelja. Tako je 2010. godine životna priča sestre misionarke, prilikom pohoda župama u Hrvatskoj, pronašla put do srca jedne djevojke koja je željela osobno pomoći najpotrebnijima. Ali ne samo na materijalnoj razini, nego i na duhovnoj – jer potrebno je nahraniti i dušu, stvoriti uvjete za molitvu, a kapela je povlašteno mjesto susreta čovjeka i Boga. Ova je djevojka dala svoj doprinos uređivanju prostora u kojemu će čovjek, ispaćen ratom i životnim traženjima, naći u molitvi izvor snage i ljubavi. Kapela koju smo uredile posvećena je Presvetom Srcu Isusovu i Bezgrešnom srcu Marijinu.

Dana 7. svibnja slavili smo svečani blagoslov kapele koju mi sestre od milja nazivamo *mala katedrala u Nyantende*. Molitve sestara i svih nama dragih ljudi toga su se dana slile u molitvu blagoslova kapele, blagoslova namještaja i svih bogoslužnih predmeta. Svečanost, koju su skladnim pjevanjem uveličale sestre, kandidatkinje, postulatkinje i novakinje, predvodio je zamjenik biskupa otac Pierre Bulambo uz koncelebraciju braće franjevaca koji djeluju u župi Nyantende. Ohrabrujuće je bilo čuti poticaje oca Pierra koji je u propovijedi posvijestio da smo mi sami *kapele* jer u svojim srcima nosimo samoga Krista.

Na kraju misnog slavlja s. Samuela Šimunović se u ime svih sestara u Misiji zahvalila svima prisutnima, posebno najbližim suradnicima u župi Nyantedne, na podršci i zajedništvu. Kao što je rukotvorena kapela mjesto susreta čovjeka

i Boga, tako je naše druženje prilika za dijeljenje zajedništva. U tom bratsko-sestrinskom ozračju otvaramo se milosti koja dolazi iz Presvetog Srca Isusova i Bezgrešnog srca Marijina.

Lijepo je bilo biti taj dan u Nyantende i slaviti Božju dobrotu razlivenu u srcima mnogih ljudi.

s. Blaženka Barun i s. Elisabeth Habamungu, *novakinja*

Dom daleko od doma

Sa sestrama u zajednici u Ngubi, Bukavu, dvadesetak je dana boravila Doris Boroje, djevojka rodom iz Dubrovnika. DR Kongo i sestre otkrila je preko franjevačke misije u župi Kivumu, Ruanda, gdje je došla na višemjesečni staž volontiranja u njihovoj školi. Nakon boravka sa sestrama napisala je svoj doživljaj života u Bukavu.

Znate li onaj osjećaj kada negdje dođete i odmah se osjećate kao kod kuće? Upravo takav osjećaj mene veže uz DR Kongo, Bukavu i naše Školske sestre franjevk splitske provincije.

Iako već neko vrijeme dobar dio godine provodim u Ruandi, za mene je Kongo uistinu poseban. Za njega doslovno mogu reći da je bio *ljubav na prvi pogled*. Zahvaljujući našim misionarkama, koje me svaki put prime s tolikom ljubavlju i otvorenošću, uspijevam se uvijek iznova vratiti. Živjeti u Kongu nije lako, ali sestre već desetljećima uspijevaju tamo živjeti svoje poslanje i svjedočiti vjeru. Neke od njih su tamo već više od četrdeset godina, neke malo kraće, ali svaka prepoznatljivom požrtvovnošću i ljubavlju djeluje u ovoj, nadasve siromašnoj, zajednici. Kad bi dan trajao četrdeset i osam sati, imam osjećaj da bi im bio prekratak, jer potrebe su nesagledive: doslovno se ne stignu okrenuti. Ne znam odakle im tolika snaga za tempo kojim žive, doli od samoga Gospodina!

Dođeš li živjeti u jednu ovakvu zajednicu i daruje ti se prilika da u njoj možeš i djelovati, tek onda vidiš pravu sliku: i to ne neku uljepšanu i posjetiteljima

prezentiranu, nego realnu, stvarnost koju ljudi žive. To znači doista *biti* i *doživjeti* Kongo. Ja kažem, ako se nisi vozio u minibusu i na motor-taksiju, pješačio kroz naselja i jeo s ulice, kao da nisi ni bio u Africi.

Prilikom mog zadnjeg posjeta držala sam učenicima satove plesa u školi u Nyantende, koju vode sestre. Škola je udaljena nekih 15-ak kilometara od Bukavua, ali zbog loše ceste vožnja potraje najmanje sat vremena. Znala sam se našaliti s prijateljima, kako ljudi plaćaju velike pare za ići na safari a ja ga imam svaki dan besplatno. Struje bude samo jedan put tjedno, a zna se često dogoditi da ni taj dan ne dođe. Većina učenika dolazi iz siromašnih obitelji i nemaju čime platiti školarinu. Kad čujem njihove životne priče, začudim se kako, unatoč svemu što su proživjeli, i dalje imaju volje i snage za život. Divni su kongoanski ljudi: otvoreni, nasmiješeni, prijateljski raspoloženi, puni ljubavi i prihvaćanja; ljudi kojih nije strah života, ljudi koji svoju vjeru doista žive. U takvom okruženju lako se prilagoditi i osjećati *doma, daleko od doma!*

Doris Boroje

PRONICATI DUBLJE

Čuli ste da je rečeno... ali ja vam kažem

Mt 5, 21-22

Mijene svijeta i društva, kao i aktualna događanja, neminovno utječu na nas. Možda je po srijedi i nešto više od utjecaja, jer smo svjedoci moći kojom nas lako uvlače u vrtlog neizvjesnosti, beznađa i nesigurnosti. Postaju pokretač naših dana i vremena kojim raspolažemo, zauzimajući nemali prostor u njemu.

Crpe i, iscrpljujući, mogu nas duhovno osiromašiti kao što osiromašuje svaki raz(govor) prožet isključivo onim što nije dobro.

Ni naše zajednice nisu pošteđene mijena. Kroz mijene nisu pošteđene zahtjevnosti realnog sagledavanja, kroz zahtjevnosti sagledavanja prolaze (prolazimo) kušnju vjernosti opredjeljenja za Krista, kušnju *postojanosti u molitvi, strpljivosti u nevolji*.

U konačnici, u svijetu nismo i ne možemo biti *izvan svijeta*, ali ne trebamo biti ni *od svijeta*. Pozvane smo očima vjere pronicati dublje. Jer, što možemo davati onima kojima smo poslani, hraneći se *hranom raspadljivom*? Nije li nam upravo zbog toga, potreban odmak od zbilje koja nas okružuje? Nije li nužno povlačenje u osamu – druženje s Ocem milosrđa? Dijeleći s njim svoje vrijeme, brige, strahove i nadanja bistrimo pogled i vidimo jasnije. Tek u osami, daleko od utjecaja mijena, *slušanjem vidimo*.

s. Diana Dolić

NAŠI POKOJNICI

S. M. Silvija Vrdoljak

Ispraćaj s Jordanovca

Noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova.

Otk 22,5

Vjerujemo da se ovaj svetopisamski tekst na blagdan sv. Filipa i Jakova obistinio na zadnjoj postaji životnog puta i nad ispaćenim tijelom naše drage s. Silvije koja se toga dana u ranim jutarnjim satima preselila k nebeskom Ocu, u Njegovo kraljevstvo *pripravljeno onima koji ga ljube*.

Tiho, strpljivo i samozatajno podnosila je svoju bol. Krhko tijelo održavao je i čuvao jaki duh, čemu su svjedočili i bolničko osoblje i sestre naše zajednice na Jordanovcu, kao i sestre drugih naših zajednica koje su je pohodile u vremenu njezine bolesti.

Euharistijskim slavljem i molitvom za pokoj njezine duše, u zajedništvu sa svećenicima župe Bezgrešnog Srca Marijina na Jordanovcu, župe Majke Božje Lurdske u Vrbanićevoj, samostana sv. Franje Ksaverskog, rodbinom s. Silvije, našim susestrama u Zagrebu i s. Senkom, provincijalnom savjetnicom i ekonomom, koja je u pratnji pogrebnog poduzeća došla iz Splita, ispratili smo našu s. Silviju na ovozemaljsko počivalište u Split, na Lovrinac.

Gospodin joj bio vječna nagrada za dobro koje je učinila u našoj zajednici.

s. Bernarda Župić

Oproštajni govor s. Andree Nazlić, provincijalne predstojnice

U zoru blagdana svetih apostola Filipa i Jakova, 3. svibnja 2016. u Zagrebu, okrijepljena svetim sakramentima, preminula je naša draga s. Silvija Vrdoljak. U 79. godini života i 57. godini redovništva ispunila je svoje ovozemaljsko poslanje i, vjerujemo, pridružila se proslavljenoj Crkvi u nebu.

S. Silvija, krsnim imenom Marija, rođena je u Udovičićima 19. studenoga 1937. godine, od oca Martina i majke Pere rođ. Bilokapić. Šesto je od osmero djece koja su živjela u skladnoj kršćanskoj obitelji. Duh obiteljske molitve i pobožnosti zarana ih je oblikovao i, može se reći, pripravljaio za redovnički poziv. Tri su rođene sestre postale franjevke. Njezine dvije starije sestre, s. Bonaventura i s. Asumpta, već su bile u samostanu na Lovretu kad se Marija odlučila na taj korak. Redovnički joj život, iz primjera koji je imala u svojim sestrama, nije bio nepoznat. U kandidaturu je primljena 27. listopada 1957. godine, te je poslana u Zagreb u franjevački samostan Majke Božje Lurdske, gdje su djelovale Školske sestre franjevke. Postulaturu započinje u Splitu, 7. ožujka 1959. godine, a već na blagdan Male Gospe iste godine započela je kanonsku godinu novicijata. Prve redovničke zavjete položila je 9. rujna 1960., a doživotne 9. rujna 1965. godine u Splitu.

Nakon položenih privremenih zavjeta (1960.) s. Silvija je poslana u Zadar, u Nadbiskupsko sjemenište, za pomoć sestrama u kućanskim poslovima. U to vrijeme bolnica u Kninu tražila je od naše Provincije još sestara za rad u bolnici pa je s. Silvija 1963. godine premještena u Split gdje se zapošljava u Domu zdravlja i osposobljava se za rendgen-tehničara. Svoj rad u kninskoj bolnici započela je 1964. godine. Djelatna prisutnost u bolnici bila je poveznica između s. Silvije i svih potrebnih koji su joj se svakodnevno javljali s molbom za pomoć. Za nju nije bilo nerješivog problema. Pomagala im je i kao redovnica i kao zaposlenica, s posebnom osjetljivošću prema bolesnicima za koje se s ljubavlju zauzimala. Po samozatajnosti prepoznatljiva je bila i tada, kao uostalom i za čitavoga svoga života. Tiha, skromna i radišna, s. Silvija zračila je sigurnošću. Nije se štedjela, iako je znala da je dugotrajan rad na rendgenu štetan i da prekovremenim radom narušava svoje zdravlje.

Milosrđe i pažnju iskazivala je s. Silvija na višestruke načine. Jedan od njih veže se za aktivnost izvan bolnice. Naime, često je, kad joj je posao dozvoljavao, odlazila pomagati svećenicima u okolnim župama. Nakon obavljena posla, ne svraćajući pozornost, nestala bi tiho kao da ništa nije ni radila.

Početak Domovinskog rata zatekao je s. Silviju na radnom mjestu u Kninu. Iako je bila duboko uvjerena da je ljubav jača od mržnje i da će svojim prihvaćanjem različitosti moći svjedočiti mir i u ratnim okolnostima, nažalost, zajedno sa svim Hrvatima dobiva pismo da su u Kninu nepoželjni. Iz Knina odlazi 1991. godine, tužna zbog svega što se događa, ali istovremeno slobodna od mržnje prema onima koji ih nisu prihvaćali.

Prisilno umirovljena od rada u bolnici, stavlja se na raspolaganje zajednici te je poslana u Zagreb, u samostan franjevac trećoredaca na Ksaveru, gdje radi u praonici rublja do 1995. godine. Nakon Ksavera, premještena je u novi samostan na Jordanovcu u sklopu kojeg se otvara dječji vrtić. Svoje opredjeljenje pomaganja i služenja oživljuje kroz služenje malenima. Marljivo je i u maniri svoje tihe i nenametljive prisutnosti deset godina posluživala hranu djeci. Nakon toga je, dok su joj fizičke snage dozvoljavale, pomagala u velikoj samostanskoj praonici rublja.

S. Silvija je cijeli svoj život utjelovljivala malenost, samozatajnost i sestrinsku ljubav. Svojim nenametljivim, ali jasnim stavom bila je vidljivi znak dobrote. Vična skromnosti i nezahtjevnosti, ni u bolesti se nije mijenjala. Iako je njezino tijelo svakim danom bivalo sve krhkije, vedri duh nije malaksao. Pouzdanje u Boga i predanje u njegovu volju snažili su je i u posljednjim danima njezinoga ispunjenog redovničkog života i poslanja.

U svojoj krhkosti, strpljivo se nosila s bolešću, zasigurno vjerujući i znajući da je Bog, Otac milosrđa, najpouzdaniji oslonac kojemu je i bez riječi mogla povjeriti svoje trpljenje. Stiskom ruke i blagošću umornoga i bolešću iscrpljenog pogleda potvrđivala je koliko joj znače molitva i prisutnost sestara koje su bile uz nju i molile kada ona sama više nije mogla.

Draga naša s. Silvija, hvala ti za nenametljivi suživot i dobrotu kojom si nas za svoga ovozemnog hodočašća darivala. Tvoja se duša vraća u kuću dobroga Oca u kojega si vjerovala i za kojega si, sigurni smo, kroza sve što ti je u životu bilo povjereno, vjerno svjedočila.

Dobrostitivo ti oprostio sve tvoje propuste i slabosti a Njegova milosrdnost i ljubav neka ti budu vječna nagrada.

Krist, na nebo uzašli, pridružio te svojim izabranicima.

Počivala u miru Božjem.

s. Andrea Nazlić, *provincijalna predstojnica*

Sestra naše Družbe

S. M. Silvija Vrdoljak, živjela 78 godina, u Družbi 56 godina,
preminula u Zagrebu, 3. svibnja 2016.

Rodbina sestara

Marko Vucić, brat s. Hijacinte, preminuo 6. svibnja 2016.

Milica Vučković, sestra s. Rozarije i s. Bernarde, preminula 24. svibnja 2016.

Marijan Koljanin, brat s. Nazarije, preminuo 6. lipnja 2016.

Drage sestre,
u ime svoje i u ime svoje obitelji od srca vam zahvaljujem na izrazima sućuti i na vašim usrdnim molitvama koje ste, zajednički kao i svaka u dubini svoga srca uputile Svevišnjemu za dušu moga brata Josipa. Neka ga On, Milosrdni Otac, koji ga je prokušao kroz tešku bolest, nađe dostojna svoga Kraljevstva te ga primi u svoj očinski zagrljaj, uvede u prostranstva svjetlosti i mira i pridruži svojim svetima. Preporučujući se i nadalje u vaše molitve, uvijek jedno s vama u molitvi, vaša zahvalna

s. Mara Pervan

Drage sestre!

Na spomendan *Majke Božje Pomoćnice kršćana*, 24. svibnja 2016., svidjelo se Bogu iz ovoga života u svoje kraljevstvo pozvati našu dragu sestru Milu. Zahvaljujemo vam za vašu blizinu i sućut iskazanu na bilo koji način. Iskrenu zahvalnost izražava i obitelj naše sestre, koja je na poseban način osjetila Božju blizinu po vašoj nazočnosti u ispraćaju na ovozemaljsko počivalište, uz molitvu i euharistijsko slavlje u svetištu Gospe Sinjske. U molitve i nadalje preporučamo dušu naše sestre Mile.

Vaše sestre: s. Rozarija i s. Bernarda Župić

Drage sestre!

Prigodom smrti moga brata Marijana, u ime svoje i njegove obitelji, želim reći sestrinski *hvala* za izraženu sućut. Posebno hvala brojnim sestrama koje su ga ispratile na posljednji zemaljski počinak. Iskrena hvala mome župniku fra Stipi Bešliću i rođaku fra Ivici Juriću koji su za njega slavili sv. Misu. Poslužit ću se bratovim riječima. Naime, svake godine kad bi mi čestitao Božić i Uskrs, rekao bi: „Pozdravi svoje dobre sestre“. I ja preporučam svog pokojnog brata Marijana *dobrim sestrama* u molitve. Neka ga Gospodin nagradi svojom milošću i blizinom za njegova dobra djela. Bože, hvala ti za moga brata Marijana, i budi mu, molim te, milostiv u ovoj godini milosrđa!

Vaša zahvalna s. Nazarija

Izdaje:
Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova
školskih sestara franjevaka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9
Tel.: 021/ 319-805
Faks: 021/ 319-358

E-mail:
ssf.odjeci@gmail.com
skolske-sestre-franjevke@st.ht.hr

web:
skolske-sestre-franjevke.hr

Odgovara:
s. Andrea Nazlić

Uredništvo:
s. Diana Dolić (gl. urednica)
s. Karolina Bašić
s. Natanaela Radinović
s. Mirjana Puljiz

Naslovnica:
s. Karolina Bašić

Oblikovanje:
Silvio Družević

Tisak:
Jafra-print d.o.o.